(1) בוקר טוב כיתה ב'! מה שלומכם הבוקר? אני מקווה שישנתם טוב, שהתפללתם ושאתם מוכנים לפתוח את היום בדברי תורה...

הבוקר נלמד שיעור בגדולי ישראל. קצת התחלנו בכיתה בתחילת השנה, הזכרנו בקיצור את מה שלמדנו בשנה שעברה במעמיקים, על התנאים – שהם חכמי המשנה, החכמים שמוזכרים במשניות. למדנו כבר (בשנה שעברה) על שמעון בן שטח, על חוני המעגל, על אבא חלקיה, על חנן הנחבא, על הלל הזקן ועל שמאי הזקן.

בסיום הלימוד על הלל ושמאי – סיפרנו שלושה סיפורים על שלושה גויים שרצו להתגייר ובאו לשמאי, שלא קיבל אותם, ואחר כך הלכו להלל, שקיבל אותם וגייר אותם להיות יהודים.

(2) אז היום אנחנו רק נחזור על שלושת הסיפורים האלו בקצרה, ובע"ה בפעם הבאה כבר נוכל ללמוד כנראה על התנא הבא.

את החזרה נעשה בעזרת קומיקס. בקומיקס יש משהו קצת מסוכן, או קצת מבלבל: יש ציורים של גדולי ישראל... אז לפני שנראה את הקומיקס עצמו, בואו נדע דבר אחד ברור: הלל ושמאי לא נראו כמו שהצייר של הקומיקס צייר אותם. פשוט לא נראו ככה... גם אתם יכולים לצייר את גדולי ישראל כמו שאתם מדמיינים שהם נראו, ואתם תהיו צודקים כנראה לא פחות מהצייר של הקומיקס. אז אל תתרשמו מהציורים ואל תתבלבלו מהם... אנחנו בסך הכל מנסים להרוויח חזרה על הלימוד שלנו בכיתה בעזרת הקומיקס הזה.

קצת קשה לעקוב אחרי קריאת קומיקס בלי שמצביעים איפה בדיוק המקריא קורא. אז כדי לעזור קצת לעקוב אחרי, הוספתי מסגרת אדומה בדרך כלל שמדגישה את המילים שאני קורא. (3) ככה זה נראה. לצורך הדוגמא: הלל (4) ושמאי.

אז בואו נתחיל: - - - - - - **ה מ צ ג ת . . .**

(49) מכאן אמרו חכמים: "**לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם עַנְוְתָן כְּהִלֵּל, וְאַל יְהֵא קַפְדָּן כְּשַׁמַּאי**". כלומר, אם אתה רוצה ללכת בדרך טובה ונכונה – אל תבחר בדרך של הקפדנות, של ההקפדה, אלא בדרך של הענווה, של הסבלנות. חז"ל לא באו כאן לומר לנו מי משני הצדיקים הענקיים האלו, הלל ושמאי, צודק. ברור שלא! ברור ששניהם צודקים! אלא חכמים באו ללמד **אותנו**, האנשים הקטנים והפשוטים בעם ישראל, שלא גדולים כמו הלל ושמאי אלא רק רוצים לחקות אותם וללכת בדרך שלהם, אותנו חז"ל מלמדים את מי עדיף לקחת כדוגמא וכדמות לחיקוי. והם אומרים: מי שרוצה ללכת בדרכו של גדול ישראל, עדיף וטוב יותר שילך בדרכו של הלל הזקן, בענווה ובסבלנות, ולא בדרך של שמאי הזקן, שהקפיד ודקדק. אדם שהוא לא שמאי או הלל, אם הוא מקפיד – הוא עלול בקלות לטעות ולהקפיד במקום ובצורה שלא נכון להקפיד, וזה מביא למריבות ולכעס ולשנאת חינם חלילה. מי שהולך בדרכו של הלל, ומקבל בענווה ובסבלנות אנשים אחרים – הטעויות שלו הן פחות נוראיות וקשות... אולי זה מה שאמר הרב קוק, הרב אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל, שהוא דמות החמ"ד השנה. אומרים שהוא אמר: מוטב שניכשל באהבת

חינם משניכשל בשנאת חינם. עדיף לעשות טעות ולאהוב מישהו שלא מגיע לו להיות אהוב, מאשר שנשנא מישהו שלא מגיע לו להיות שנוא... יהי רצון שנזכה ללכת בדרכו של הלל, שלימד אותנו להיות מתלמידיו של אהרון הכהן, אוהב שלום ורודף שלום, אוהב את הבריות ומקרבן לתורה. בע"ה!